

tiden bestemt til 16 Rbdaler S.V., naar de ikke foretrække at erholde den for slig Daad bestemte Medaille, hvorimod dem, der allerede have gjort sig fortjente til Præmie, maa overlades Valget imellem 5 danske Ducater og ovennævnte Medaille. Hvilken allerhøieste Resolution herved bekendtgøres, til alle Vedkommendes Efterretning.

Det kongl. danske Cancellie, den 1ste Juli 1813.

**[Fr., f. Danmark, af 9. juli 1813 om
Fordelingen af den Rigsbanken ved Fr. 5.
Jan. 1813 tillagte Heftelse i faste Eiendomme,
samt om Lettelse i nogle ældre Skatter, § 1 og
5-8]**

Udgår som forældet.

Uddrag inkl. senere ændringer, jf. Danmarks
Love 1665-1937

§ 1. De Eiendomme, i hvilke Rigsbanken er med første Prioritets Panteret tillagt ovenmeldte Heftelse af 6 Procent i rede Sølv af deres Værdie, ere de samme, af hvis Besiddelse, Nytte og Brug ved Fr. 1. Oct. 1802 er paabuden Afgift, altsaa: Jorder, Tiender og Bygninger.

§ 5. Heftelsen til Rigsbanken i faste Eiendomes Værdie finder ogsaa Sted paa Bornholm, men skal der være nedsat til det halve eller 3 Procent i rede Sølv af Værdien, hvorimod denne saaledes nedsatte Heftelse forrentes med fulde $6\frac{1}{2}$ Procent i Rbdlr. Sølvværdie aarligen.

§ 6. Naar een eller flere Dele herefter afhændes fra en Eiendom, der under eet samlet er ansat for Heftelse til Rigsbanken, bør vedkommende Oppebørselsbetient derom gjøre Indberetning til Bankens Bestyrelse, saasandt han desangaaende, til Skatters særskilte Optrævning af den eller de afhændende Dele, har faaet Underretning. Ved en saadan Afhændelse følger med enhver Deel af Eiendommen saa stor en del af Heftelsen, som den i Forhold til dens Værdie tilkommer, uden at det skal være Sælger og Kiøber tilladt sig derom anderledes at forene, med mindre en Deel af Heftelsen allerede er afbetalt, thi i dette sidste Tilfælde staaer det Contrahenterne frit for efter Gotbefindende at fordele den øvrige Deel af Heftelsen, naar ikkun ingen Deel af Eiendommen paalægges en større Deel af Heftelsen, end 6 Procent af en slig Deels Værdie. ...

§ 7. Renten af Heftelsen i Jordene og Tienderne erlægges med hvert April og hvert October Qvartals Skatter, ... Forrentelsen begynder fra 1. Jan. 1813, hvorhos det dog er en Selvfølge, at af den Heftelse, som Rigsbanken, i Overensstemmelse med 4 §, erholder i Bygninger, der opføres istedenfor saadanne, som for nærværende Tid ere afbrændte, beregnes Renten ei før fra den Tid, da de ere fuldførte. I Mangel af Betaling til Forfaldstidene, inddrives Renten paa lige Maade, som Kgl. Skatter. Ere Jorde eller Tiender beneficerede nogen offentlig Stiftelse, Embedsmand eller anden, da ansees den Benficerede, i Henseende til Heftelse til Rigsbanken, som Eier, og tilsvareer altsaa deraf Renten.

§ 8. I øvrigt forholder, i Henseende til Heftelsen til Rigsbanken, efter Forskrifterne i Fr. 5 Jan 1813 og Bank-Fundationen af samme Dato.

**[Kanc. Skriv. af 15. august 1815 (til det
chirurgiske Academie) ang. at såvel de
medicinske som chirurgiske Kandidater
skulle afgive en Forsikring om at ville
anvende deres Kundskaber til sand Gavn for
Samfundet]**

Udgår som følge af lovforslagets § 11.

Professor og Stadsmedicus Doctor Herholdt har til Kancelliet indgivet Forslag om, at alle autoriserede Læger skulle, naar de erholde testimonium academicum eller Fribrev til Praxis, aflægge corporlig Eed, hvilket ikke hidtil med alle Læger eller i alle Stater har været Tilfældet, og som Han anseer betryggende for den offentlige Sikkerhed. Det kongelige Sundhedscollegium, hvis Betænkning Man herover har indhentet, har yttret, at det ingen Betænkelighed finder ved, at det blev anordnet, at alle Candidati Medicinæ og Chirurgiæ, som herefter ved Universitetet og det chirurgiske Akademie tage Examen, strax efter Examinationen skal affordres Eed eller, i Lighed med hvad for de juridiske Kandidater er Skik, Forsikring under høitidelig Haand-rækning til En af Professorerne om ved deres Forretninger som practiserende Læger stedse at lade sig det være magtpaaliggende efter bedste Skønnende at anvende deres Kundskaber med Flid og Omhu til Samfundets og deres Medmeneskers Gavn, at søge deres Kundskaber fremdeles udvidede og gjøre sig bekendte med og nøje efterleve de dem og deres Fag vedkommende Anordninger og Bestemmelser.